

24 december 2021 (Middernachtsmis – Kerstmis)

Jullie hebben het deze week in de pers gelezen : ‘*Knaldrang*’ is het woord van het jaar 2021. Het kreeg bijna 40 procent van de stemmen in de verkiezing die door *Van Dale* en de VRT georganiseerd werd.

Knaldrang betekent een intense behoefte om te feesten, een sterke verlangen om uit de bol te gaan... Het is in feite de wens om zijn vreugde naar buiten te manifesteren...

Ik stel voor dat we vandaag een nieuw woord verzinnen! Hopelijk wordt het verkozen tot woord van het jaar 2022 : Kerstdrang! Als *knaldrang* het verlangen is om vreugde naar *buiten* te manifesteren, is *Kerstdrang* het verlangen om een *innerlijke* vreugde te ontdekken...

Want, met Kerstmis weerklinkt deze aankondiging in de diepte van ons hart: “Een kind is *voor ons* geboren!” Met andere woorden: iets in jou wordt geboren. God maakt zichzelf aanwezig, in ieder van ons! Door het mysterie van zijn incarnatie maakt God zich voor ieder van ons aanwezig en creëert zich een plaats in ons hart, als een kribbe, waar Hij tot rust komt. Dit is het geschenk van God. Het is een geschenk dat altijd nieuw is!

Om deze innerlijke en goddelijke vreugde te ontdekken —om God te ontdekken die in ons leeft en die ons toestaat om onszelf te zijn—laten we niet te “rationeel” zijn. In tegendeel, laten we net kinderen zijn! Niet bedorven kinderen, maar wel kinderen die spelen, die lachen, die huilen, die vragen stellen, die de hand uitsteken, die een beetje zorgeloos zijn... Laten we kinderen zijn met een communicatieve innerlijke kerstvreugde! Laten we dus kinderen zijn, met naïviteit zelfs! Dit woord *naïviteit* komt trouwens van het Latijnse woord *nativus*, die ‘geboren’ betekent en die het woord “Noël” in het Frans gaf.

Kerstmis beleven —de kerstdrang ervaren— is altijd geloven in een nieuwe toekomst, een blijde gebeurtenis in je leven. Het is aan ieder van ons om deze “plek” te ontdekken, deze *kribbe* waar we ons kunnen voeden aan de mensheid van God, aan de goddelijkheid van het kind van Bethlehem.

Kerstmis beleven, is dus de weg van God kiezen, elk moment, op zoek gaan naar die momenten die ons *herboren* maken. Die momenten van genade als we herboren zijn en daardoor anderen kunnen voeden.

In deze tijd van afstand is het dus echt mogelijk om Kerstmis te leven en te beleven :

wanneer een eenvoudig woord aan een geliefde een beetje licht laat schijnen op de duisternis van zijn of haar verhaal;

wanneer een eenvoudig gebaar vreugde brengt aan een vriendin of vriend;

wanneer een eenvoudige dienst een beetje tederheid en vreugde doet ontstaan.

Kerstmis beleven draait niet om het vieren van een *historische* gebeurtenis, maar om een nieuwe toekomst in het leven te openen. En deze nieuwe horizon begint altijd met de ontdekking van een innerlijke vreugde, en niet in uiterlijke genoegens.

Dit is de uitnodiging van Kerstmis : een uitnodiging om voor onszelf te leven, om te kunnen zijn wie je bent : een vrij kind van God! Kerstmis is geen verjaardag die ons doet terugblikken op ons verleden, maar een feest van wedergeboorte, een feest dat ons weer jong maakt, een feest dat ons uitnodigt tot het baren van het kind dat we zijn.

Ja, het is geen kwestie van teruggaan... maar van het kind te zijn dat we *moeten worden*: het kind dat zich verwondert, dat speelt, dat lacht, dat niet bang is om handen vast te houden, dat naïef is.... Ik nodig je echt uit, om weer kind te worden! Om het kind te baren dat in jou zit: vol vertrouwen in de toekomst, een toekomst van de hoop...

Kerstmis spoort ons aan om God in de wereld te brengen, deze fragiele kind-God in de kribbe die de mensen komt voeden en hen een toekomst geeft. Zalige Kerstfeest. Zalige Kerstdrang. Amen.